

Opfordring kan vi ganske tiltræde. Det ærede Medlem har fundet en Form, som jeg kun kan lykønske ham til!»

Heller ikke *Statsministeren* mente, at nogen kunde have Indvendinger at gøre mod Dagsordenen.

Clausager (V.) bebrejdede Regeringen, at det ikke var lykkedes den at dæmme op mod Arbejdsløsheden og Dyrtiden. Indtil Landstingsvalget i 1936 kunde den henvise til, at den savnede Magt til at gennemføre sine Planer, men hvad var der nu i Vejen? »Hvorfor skyder man nu det til Side, som man i 1929 fik Folk til at tro paa, at der kunde udrettes?« Taleren mente, at det aldrig kunde blive godt paa den Maade, som Regeringen havde grebet Sagen an paa gennem sin Forvaltning af Valutacentralen og gennem hele sin Erhvervs-politik. Det er ganske umuligt, idet »Planøkonomien har medført ujævne Indtjeningsforhold, større Arbejdsløshed og voksende Dyrtid«. Hvis der saa endda var Plan i de plan-økonomiske Foretagender, kunde man bedre tilgive Regeringen dens Fejlsyn. Men disse var gennemført paa en saadan Maade, at det var til uhyre stor Gavn for Hjemmevirksomhederne og til uhyre stor Skade for Eksportvirksomhederne, for Landbruget og Fiskeriet og til Dels ogsaa Eksport-industrien. Langt bedre vilde det dog være, om Regeringen fjernede saa mange som muligt af Statsbegunstigelserne og fordelte Byrderne rimeligt, saa at der blev mere ligelige Indtjeningsmuligheder her i Landet. Retsforbundets Dagsorden tilfredsstillende ikke helt Venstre, som fandt den for vag. *Clausager* anbefalede derfor en anden *Paastand paa Overgang til Dagsordenen* af følgende Ordlyd:

»Folketinget udtaler sin stærke Misbilligelse af Regeringens Administration af Valutacentralen, der medfører Monopol-dannelser, og af Regeringens ensidige og uretfærdige Erhvervs-politik i det hele taget, der medfører stigende Dyrtid, forøget Arbejdsløshed og stedse større Skatter, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Herpaa svarede *Hartvig Frisch* (S.) ved sammen med *Steen* (R. V.) at fremsætte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget anerkender, at den af Ministeriet førte Politik er i Overensstemmelse med Valgdagens Tilkendegivelse, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Christmas Møller (K. F.) kunde ikke stemme for Retsforbundets Dagsorden, navnlig ikke under Hensyn til Oluf Pedersens Begrundelse deraf. Regeringspartierne Dagsorden maatte han ligeledes tage Afstand fra, hvorimod han kunde tilraade sine Partifæller at stemme for *Clausagers* Dagsorden. Der var et og andet i den, som han kunde have ønsket ændret, derunder særlig Udtrykket »Regeringens